

УДК 616.6 – 089: 616 – 072.1

К. А. Владиченко, С. Б. Єрмоленко *

**ВИКОРИСТАННЯ ЛАЗЕРНОЇ ПОЛЯРИМЕТРІЇ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ
МОРФОЛОГІЇ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ**

Курс урології

(науковий керівник – доктор медичних наук, професор О. С. Федорук)

Буковинський державний медичний університет

** Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича*

м. Чернівці, Україна

Актуальність. Найбільш достовірну діагностичну цінність має гістологічне дослідження матеріалу, отриманого під час біопсії або після оперативного втручання на передміхуровій залозі. Незважаючи на високу діагностичну цінність таких методів обстеження, як пальцеве ректальне дослідження, визначення у сироватці крові простатспецифічного антигену, сонографія передміхурової залози, залишається високою частота діагностування інцидентальних захворювань простати. Гістологічне дослідження також має певні недоліки – залежність інтерпретації морфологічних змін від досвіду лікаря, який виконує дослідження. На даний час є актуальною розробка системи дослідження біооб'єкта, в якій будуть використовуватися чітко визначені математичні показники, що зробить таке дослідження незалежним від досвіду медичного персоналу.

Мета дослідження. На основі результатів гістологічного дослідження та даних, отриманих під час використання лазерної поляриметрії (ЛП) у хворих на доброякісну гіперплазію простати (ДГП) і рак простати (РП), яким було проведено трансуретральну резекцію простати в урологічному відділенні лікарні швидкої медичної допомоги м. Чернівці, провести аналіз ефективності та достовірності діагностики захворювань передміхурової залози за допомогою ЛП.

Матеріали і методи. В урологічному відділенні ЛШМД м. Чернівці обстежено 75 хворих на ДГП та РП, які зверталися за медичною допомогою протягом 2004–2014 рр. Ці дані щодо дифдіагностики ДГП та РП з використанням ЛП проаналізовані та статистично оброблені за допомогою пакету електронних таблиць Microsoft Office Excel 2003. Вік хворих коливався від 57 до 88 років. Пацієнтів з ДГП – 49 (1 група), з РП – 26 (2 група). Усім хворим було проведено гістологічне дослідження та діагностику за допомогою ЛП отриманого під час операції матеріалу.

Результати дослідження. Аналіз отриманих даних дозволив виявити загальні закономірності критеріальних математичних показників для верифікації даних ЛП залежно від виду пухлини, як для ДГП так і для РП. В обох обстежених групах збігалися дані гістологічного дослідження та результатів, отриманих під час використання ЛП. При проведенні ЛП вивчали наступні показники: середнє значення, середнє квадратичне відхилення, дисперсію, асиметрію, ексцес. Дані показники вимірювали при різних кутах поляризації (0° , 45° , 90°). З'ясовано, що найбільш цінними критеріальними

математичними показниками для дифдіагностики є рівень асиметрії та ексцесу. Встановлено, що дані показники при РП та ДГП вірогідно відрізняються ($p < 0,0001$). Найбільш вагома різниця встановлена при використанні кута поляризації 45° та 90° . Під час дослідження з'ясовано, що показники нативного матеріалу та фіксованого за допомогою 10% розчину формаліну не мають суттєвих розбіжностей. Подальші дослідження в цьому напрямі можуть створити підґрунтя для впровадження в клінічну практику нового методу діагностики.

Висновки. Можливість визначення початкових змін стромальних компонентів тканини, яку досліджують за допомогою ЛП, підвищує діагностичну цінність даного методу для виявлення початкових стадій канцерогенезу в передміхуровій залозі.

УДК 611.018.21: 616-006.699

О. В. Лазарук, І. С. Давиденко

**ЕКСПРЕСІЯ ВІМЕНТИНУ В КЛІТИНАХ СУДИН ПУХЛИННОГО ВУЗЛА
ІНВАЗИВНОГО ПРОТОКО-ВОГО РАКУ ГРУДНОЇ ЗАЛОЗИ: ВАРІАБЕЛЬНІСТЬ
ІМУНОГІСТО-ХІМІЧНОГО ЗАБАРВЛЕННЯ**

Кафедра патологічної анатомії

(науковий керівник – доктор медичних наук, професор І. С. Давиденко)

Буковинський державний медичний університет

м. Чернівці, Україна

Актуальність. Протягом останніх 30-ти років рак грудної залози стрімко ввійшов в трійку лідерів по захворюваності та смертності жінок репродуктивного віку. Саме тому, велике значення має впровадження нових та удосконалення вже відомих методів діагностики. Віментин — це протеїн та проміжний елемент ІІІ, що разом з мікрофіламентами (актин) та мікротубулінами (тубулін) бере участь в формуванні цитоскелету. Віментин експресується переважно в мезенхімальних клітинах та є основним компонентом їхнього цитоскелету. Завдяки цьому, віментин часто застосовується як маркер клітин мезенхімального походження або клітин, що зазнали епітеліально-мезенхімального переходу під час фізіологічних процесів або пухлинної трансформації, а також як маркер клітин змішаного гістогенезу. Високі рівні метилювання ДНК віментину визначалися в гормон-позитивному раку молочної залози та корелювали з несприятливим прогнозом.

Метою дослідження було визначити експресію віментину в артеріях, венах та судинах мікроциркуляторного русла, які розташовувались серед пухлинних клітин інвазивного протокового раку грудної залози.

Матеріали і методи. Досліджено гістологічні зрізи тканин грудної залози ($n=58$), що уражена інвазивним протоковим раком, на яких виконували імуногістохімічне визначення експресії віментину.

Результати дослідження. При опрацюванні імуногістохімічних препаратів